

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

Exercitium de tribus hominum classibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](#)

gradibus humilitatis, colligit omnia illa proposita & resolutiones, easque ad maiorem perfectionem reducere conatur, dicens, quod non tantum quando maior Dei esset gloria, sed etiamsi par ea foret, & æquale obsequium, potius tamen paupertatem & humiliacionem actualem optare deberet, non ex alio capite, quam ut sic magis accedat ad similitudinem Christi Domini nostri.

Primum horum duorum subiungemus hic breuiter.

*De tribus hominum classibus
sive differentiis, ut potissimam
partem amplectamur.*

ORATIO PRAEPARATORIA, ut
semper antehac.

PRAELUDIVM PRIMVM
fiat, propositis vice historiæ tribus
homi-

hominum classibus distinctis, quarum
unaquaque decem millia ducatorum
alio quam diuini cultus & amoris
studio sibi parauerit; nunc autem pla-
catum habere Deum, & salua fieri
exoptet, sublato utcumque noxio
affectu rerum, utpote salutis impe-
dimento.

SECVNDVM est, imaginaria con-
structio loci cuiusdam in quo videam
meipsum coram Deo Sanctisque om-
nibus adstantem atque perseverantem,
cum desiderio intelligendi, quoniam pa-
eto ipsi Deo placere queam potissimum.

TERTIVM est, optatæ rei petitio,
nimirum gratiæ, per quam id eligam
quod & Deo acceptissimum & mihi
saluberrimum futurum sit.

Prima igitur classis optat quidem
acquisitæ rei exuere affectum, ut con-
ciliari Deo possit; sed media debitaque

M ad-

adminicula toto vitæ tempore non ad-
mouet.

Secunda itidem affectum malè or-
dinatum auferre cupit, sed rem interim
mordicus tenere, ac Deum potius tra-
bere ad votum proprium, quam reli-
cto impedimento, per conducibiliorem
statum ad illum tendere.

Tertia postremò, affectum insin-
cerum volens abuicere, rem ipsam vel
tollere vel tenere & què parata est, pro-
ut ad diuinum cultum commodius fo-
re, vel ex diuino instinctu vel ex ra-
tionis dictamine animaduerterit: ac
interim omnia relinquens integra, il-
lud tantùm versat, & inquirit, nec
aliam admittit relinquendæ aut reti-
nendæ rei acquisitæ causam, præter
rationem ac desiderium diuinæ gloriae,
ut quam maxima sit.

Colloquia tria subsequentur, ut
nuper

nuper facta sunt in Meditatione de
duobus vexillis.

Notandum ad hæc, quod ubi affe-
ctum sentimus paupertati perfectæ,
quæ tum in spiritu tum in rerum
abdicatione consistit, aduersantem, &
ad diuitias magis inclinantem, multum
confert ad eum elidendum, petere à
Deo, licet renitente carne, ut ad pau-
pertatem eiusmodi sectandā nos eligat;
seruabimus tamen interea desiderij no-
stri libertatem, quâ liceat conuenien-
tiorem diuino seruitio viam inire.

Declaratio huius Exercitij.

Finis huius Meditationis (ut dictum)
est insistere, & vim facere in eo,
quod non possit esse perfecta pauper-
tas spiritualis in eo, qui, quantum in se
est, non etiam est dispositus ad actual-
lem: nec verum sit, quod is omnem à
se diuitiarum amorem reiecerit, qui

M 2 non